

Геронтъ на Шипка, Карсъ и Плѣвентъ,
Въ боя страшни, катъ ураганъ гитвентъ,
Въ побѣда — засмѣни катъ дѣца!

Поклонъ на всѣки васъ отъ България,
Поклонъ на тебъ, о матушка Русия,
Коя роди ги и ги откърни
Съ любовъ безкрайна, съ непокатна вѣра
Коя прѣдъ бѣди не потрепера,
Коя врагъ никои нѣма да сломи!

О дивни спомени! О дни честити,
Кои съзи къртятъ отъ гърдитѣ,
Когато всѣки топовентъ гърмежъ,
Отъ кой далечъ тресеше се земята,
Занасяше на роба вѣстъ благата,
Че сждва се вѣковний му копнежъ!

Замиратъ глухо думитѣ въ устата,
Отъ умилене трѣпни ни душата,
Щомъ смислимъ ония свѣтли дни,
Ний плачемъ, както плачехме тогава,
Когато въ потоци кръвъ, съ зари отъ слава,
За насъ чертаехте нови сждбини.

Днесъ съ насъ съзи радостни смѣсете
На Шипка славна подъ върховетѣ,
Не всуе тѣ лѣятъ въ тоя часъ:
Въ тѣхъ съзи трепти братско единенье,
Въвъ тѣхъ приема ново днесъ кръщение
Съюзтъ вѣчни ще ни свързва съ васъ.

Ний малки сме, ний слаби сме, но днитѣ
Кога настѣпятъ, съ пламенъ жаръ въ гърдитѣ,
Ще се откликнемъ ний на славний зовъ,